

sense discriminació per motius d'identitat o expressió de gènere.

Ara bé, jo crec que vostés tenen una confusió, perquè vostés sempre pensen en termes d'avantatge, no?, en termes d'avantatge absolut dels hòmens sobre les dones, no?, sense tindre en compte la diversitat que hi ha també entre les persones. Les diferències que vosté busca en les persones trans són les mateixes que hi ha dins del gènere femení. No són diferències idèntiques, sinó que són les mateixes diferències: dones més altes que altres, dones més fortes que altres, dones més enèrgiques que altres i dones més altes, més fortes i més enèrgiques que molts hòmens. Però, clar, tot l'esport no té a vore només en açò. Vostés utilitzen les característiques fisiològiques de les persones per a impedir la pràctica esportiva, per a limitar els drets.

A vostés no els importa ni l'esport ni les persones, els importa dividir la gent, no? Mantenen una fal·làcia sobre l'aplicació de les dones... les dones trans, i implica que un home és més fort que una dona i això no té per què ser sempre així i, a banda, no tots els esports estan basats en la fortalesa ni en la major musculatura.

I per això li deia, no? S'han parat a pensar què passa, per exemple, en esports com la gimnàstica rítmica? Creuen que ahí una dona trans té més avantatges que una dona que no ho siga? No ho sé. Què passa amb la natació sincronitzada, amb el patinatge artístic? Què passa amb el bàdminton, el ciclisme, el salt, el waterpolo, l'equitació, l'escalada esportiva, l'esgrima, la gimnàstica, el trampolí, el golf, el hoquei herba, el hoquei sobre gel, el judo, el karate, les aigües braves, les aigües tranquil·les, el rem, el *skateboarding*, etcètera, etcètera, etcètera? ¿Què passa amb els escacs, on la fortalesa està ací; o amb la petanca?

En fi, que vostés ho basen en estereotips que són més antics ja que la tos i nosaltres ho basem en els drets, en la Constitució, en la llibertat, en la no discriminació i en la felicitat de totes les persones i el respecte a la seua diversitat, orientació sexual i identitat de gènere. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta número 517, formulada per la diputada Belén Bachero, del Grup Parlamentari Compromís, al vicepresident segon i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica sobre la regulació del preu del lloguer d'habitatges.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, presidenta.

Conseller, en el nostre territori les polítiques de vivenda han millorat molt respecte a èpoques anteriors, on eren inexistents.

Sabem que, des de la seua conselleria, s'està treballant fermament en la vivenda i per ella. Només hem de parlar del decret llei de tanteig i retracte o, per exemple, la creació d'una unitat antidesnonaments, que n'ha paralitzat més de quatre-cents en tres mesos, i un llarg etcètera.

Les últimes dades assenyalen que el preu de l'habitatge puja un 2,1 % durant el 2020, la dada més baixa des de 2014, després de set anys consecutius de pujades. Són bones dades, però, com bé sap, els darrers esdeveniments en diverses localitats del territori valencià, on s'han mobilitzat milers de famílies, víctimes de pràctiques abusives en els contractes de lloguer per part de grans tenidors, el que diem fons voltors, o, fins i tot, de la Sareb, doncs, no acompanyen.

Parlem dels casos d'Alfajar, Torrent, la Pobla Vallbona o el cas de Castelló de la Plana on, en les vivendes del Raval Universitari, els fons voltors estan darrere de l'expulsió d'unes huitanta famílies per la pràctica, cada volta més habitual, d'aplicar clàusules abusives en els seus contractes de lloguer. Eren antigues VPO, senyor conseller, però, amb la col·laboració del Partit Popular, es van modificar les lleis adients per tal de poder comprar ara aquestes VPO un fons voltor.

I bé, el que estem veient ara són increments d'un 60 % dels preus, expulsions de les famílies quan ha vençut el contracte, abandonament i falta de manteniment de zones comunes i una mala praxi en la gestió de cobraments.

Des de les institucions no podem permetre aquestes pràctiques, no podem mirar a un altre lloc. I nosaltres considerem necessari aprovar la nova llei de vivenda de l'estat que incloga, a més, aquesta, una regulació dels preus de lloguer, extensiva a totes les autonomies.

La millor manera de combatre aquesta situació és garantir el dret a l'habitatge i parar els peus a l'especulació. I, per a això, és imprescindible la regulació dels preus de lloguer i no perquè ho diga jo o ho diga Compromís, sinó perquè l'informe de la comissió sobre la regulació dels lloguers, amb 26 experts locals i internacionals, va concloure que sí que s'han de limitar els preus, com s'està fent a França, Alemanya, Dinamarca o, fins i tot, a la comunitat veïna, a Barcelona s'està fent, a Catalunya, no?

No és impossible regular els preus del lloguer, senyories. I, per a qui diga que no val per a res regular-ho –és que ho hem escoltat–, només cal fixar-nos en l'exemple de Barcelona on, des de setembre, que es va aprovar la llei que limita i regula els lloguers, els preus han baixat un 4,12 % a Barcelona i un 2,7 % en el total de Catalunya. I no ha sigut gràcies a una regulació natural del mercat, de l'oferta i de la demanda, no; ha sigut gràcies a la Llei 11/2020, que va ser aprovada en setembre de 2020 i regula els lloguers.

Siguem valents, senyor conseller. Fem el mateix ací. Prenem aquest exemple com a referència, perquè hem vist que funciona, està funcionant i les dades ho demostren. I forcem la seua incorporació en la futura llei de l'estat, perquè vostés ahí sí que tenen la clau.

No obstant els seus resultats positius, la norma, com bé sap, està actualment en el Constitucional per la interposició d'un recurs per part del Partit Popular. Però és que encara hi ha

qui no entén que la vivenda no és un bé de mercat, sinó que és un dret, un dret i, com a tal, s'ha de regular.

Per això, volem saber, senyor conseller, quines mesures i gestions està fent la seua conselleria per a aconseguir una regulació efectiva dels preus de lloguers a la major brevetat possible.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula el conseller d'habitatge.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies per la seua intervenció i per la pregunta, senyora Bachero.

El debat sobre regular o no els preus del lloguer està totalment superat entre les forces progressistes, a favor, per descomptat, de regular els preus del lloguer. És més que evident la necessitat de posar solució a les constants pujades abusives, i així ho van recollir en el pacte del govern que es va signar, en el marc de l'estat, entre Unides Podem i el Partit Socialista.

Si una cosa tenim clara és que el cost de l'habitatge ha de ser per a que totes les persones puguem accedir a ell sense posar en perill la satisfacció de les seues necessitats bàsiques. I, per això, Nacions Unides va concloure que el màxim exigible a una família per a accedir a una llar en condicions ha de ser del 30 % dels seus ingressos, és a dir, molt menys del que paga una valenciana i un valencià per un preu de lloguer habitual.

I, segons l'informe elaborat per Comissions Obreres sobre la vivenda en lloguer en Espanya, quasi un milió i mig de persones destinen més del 50 % dels seus ingressos a pagar la mensualitat del lloguer en l'estat espanyol. I, d'entre ells, més de dues-cents cinquanta mil valencianes i valencians estan realitzant un esforç que és insostenible.

I totes aquestes dades evidencien el que ja és un clam social: el fracàs de les forces de mercat com a garantia del dret a l'habitatge. Des de ja fa dècades, eixa mà invisible del mercat sols apareix per a ficar els escassos estalvis de la majoria social en les butxaques dels grans propietaris. El mercat immobiliari espanyol actual ha arribat al punt de forçar a milers de famílies a decidir entre menjar o pagar-se una casa, i això no es pot tolerar.

El fet de reduir un dret a un bé de mercat és voler que passem de ser ciutadanes i ciutadans a ser consumidores i consumidors, un rol totalment distint del que ha de tindre un estat democràtic.

Perquè un dret és un dret, i un dret, vosté ho ha dit molt bé, és un dret sense peròs, perquè si no hi ha uns drets als que accedir si no és per diners, aleshores no estem parlant de drets, aleshores estem parlant de privilegis. I nosaltres no governem per a privilegiats, governem per a les persones.

Senyora Bachero, com vosté sap molt bé, la regulació dels preus del lloguer és una competència de l'estat, però a nosaltres no ens falten raons per a posicionar-nos i per a continuar espentant per a que eixa regulació dels preus del lloguer estiga present en la futura llei de vivenda.

De fet, des del govern del Botànic ja hem traslladat en dues ocasions al govern de l'estat la necessitat d'actuar amb urgència. I la primera d'elles va ser justament fa un any, amb l'estat de la pandèmia, quan ens vam avançar a les possibles conseqüències i vam remetre una carta al ministre de transports on s'hi incloïa la regulació dels preus del lloguer, una necessitat que des del País Valencià volíem fer efectiva.

I la segona ocasió va ser mitjançant les propostes valencianes a la llei estatal d'habitatge, que vam enviar durant el període de consulta prèvia i, de fet, vam ser la única comunitat autònoma que es va adreçar amb total claredat al ministeri en eixe sentit.

L'habitatge no és un bé de mercat, és un dret. I el debat no pot centrar-se en regular o no els preus del lloguer, perquè els acords programàtics cal complir-los, sinó en com fer-ho per a millorar la vida de la gent.

Vosté ho ha dit molt bé, senyora Bachero. La dreta és la que governa per als grans capitals i per als fons voltor. En el Botànic nosaltres governem per a la gent.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta número 581, formulada pel diputat Carlos Gracia, del Grup Parlamentari Ciudadanos, al Consell, sobre l'exclusió del petit comerç en les ajudes del pla Resistir. Serà substanciada pel conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Un moment, senyoria.

El senyor Gracia Calandín:

Gràcies, presidenta.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Quan vullga.